

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od čveterostopne petiti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Škoda!

(Vizija v pasjih dneh.)

Kakor je sploh znano, ima državni poslanec dr. Faidutti poseben dar bilocitete, to je: on je lahko ob istem času v Gorici in na skrajni avstrijski meji v Versi. Tudi njegov zaveznik, bivši poslanec Gabršček je jako agilen in štrka posebno ob volitvah po slovenskem delu naše poknežene grofije s hitrostjo krvavega stegna. Pred dnevi sta se vračala ta brzonoga gospoda s politiškega izleta, dr. F. je prihajal iz Furlanije, Gabršček s Kobariškega. Srečala sta se v bližini „Trgovskega doma“. Ko sta se previdno ogledala okoli sebe, ali ju morda ne vidi kak sumljiv „klerikalec“ ali pa kak laški liberallec, sta si pomežiknila ter jo udarila naravnost v javni vrt. Ko sta se oddahnila na klopi blizu laške magnolije, se je razvil med njima zanimiv pogovor. Še mi je živo iz lahkkih sanj, kako je Gabršček najprej malce pohrkal, potem pa rekel resno: Gospod prošt, vi podirate, kar mi zidamo.

Faidutti (živahno): Kaj, kaj?

Gabršček: Kar sem rekel, tudi dokazem. Poslušajte!

Morda že tristokrat je „Soča“ trdila, da se je Gregorčič l. 1900 zvezal s Pajerjem pod težkimi pogoji, ki jih je plačalo naše slovensko ljudstvo. Dosledno je objavljala dolge članke o „6 suhih letih“ — in jaz sam sem bil že začel verovati, da je bila taka zveza res sklenjena. Ne le velik del nerazsodne mase, tudi ljudje, ki so drugače „kunštni“, med temi celo akademiki, so vsled neke sugestije „Soči“ slepo verovali in obsojali „izdajalstvo“ Gregorčičevo. Kavci so seveda tajili to zvezo ter nas zmerjali z lažniki, obrekovalci itd.; a vse to nam ni nič škodovalo. Še le v zadnjem času so nas spravili v veliko zadrego. Te p... duše so začele zahtevati, naj se tisti, ki trdi, da se je taka zveza sklenila, v „Soči“ podpiše, da ga bodo potem imenovali v „Gorici“ podlega lažnika ter mu tako dajo priložnost, da se dožene resnica pred sodnijo.

Na to izzivanje se noče nihče v „Soči“ podpisati, ker vsakdo vidi zvitost

nastavljene zanke naših kavcev. Naši najzvetejši pristaši so začeli vsled tega dvomiti o eksistenci te zveze.

„Soča“ je letos 30. januarja tudi trdila, da je izvedela od visoke politične osebe, da sta dr. Gr. in dr. P. svojo zvezo podaljšala za ves čas, dokler bosta v deželnem zboru. Vam monsignor, lahko zaupno povem, da je bilo to le nerodna izmišljotina in farbarija od strani „Soče“; ali večina naših pristašev je vendar tudi to verovala, dokler niso kavci zahtevali, naj se imenuje dotična politična oseba, na katero se je „Soča“ sklicevala. S tem so spravili list zopet v veliko zadrego. Molčati smo morali tudi na to zahtevo in izzivanje „Gorice“ — in tudi ta molk je omajal našim pristašem vero v Gregorčič-Pajerjevo zvezo.

Zdaj so začeli še vaši listi metati „Soči“ polena pod noge.

Trdilo se je v „Soči“ in na shodih, da so goriški Slovenci vsled te zveze Lahom izdani in v narodnem oziru oškodovani; vaše glasilo „Eco“ pa pravi, da se liberalni Italijani ne ustavljajo dovolj krepko „prodirajočemu slavizmu“.

Trdilo se je tudi v „Soči“, da deželni zbor in odbor skrbita le za laški del dežele in da dobivajo Slovenci le kako mrvico, ki pade z bogato obložene laške mize; vaše „Eco“ pa piše, da plačujejo liberalni Italijani svojo zvezo s kavci — z denarjem, ki gré goriškim Slovincem na korist.

Tako pomagata kavcem, da nam izvijajo iz rok naše glavno agitacijsko orožje, namreč zvezo med Gregorčičem in Pajerjem, v katero so dozdej verovali vsaj posamezniki, ki ne poznajo naših razmer.

Druga kost, katero je jo glodala „Soča“ pri vseh dosedanjih volitvah z veliko slastjo in s precejšnjim uspehom je bil — novi deželni volilni red. Kako lahko je bilo razburjati deželno s to volilno reformo! V „Soči“ in po javnih shodih se je razlegalo: Gregorčič je izdal Slovence Lahom! On je skuhal s Pajerjem ta nesrečni volilni red, po katerem velja en Italijan za dva Slovence.

Da živi po zadnjem ljudskem štetju na Goriškem 98 tisoč Lahov in le 130, a ne 196 tisoč Slovencev, to nič ne

dé; večina je „Sočinim“ besedam verovala in delala edino le Gregorčiča odgovornega za to volilno reformo.

Tudi ob to kost nas je pripravila neprevidnost naših zaveznikov.

Mojemu udanemu in drugače jako previdnemu prijatelju in zavezniku dr. Franku je ušlo na nekem shodu na Krasu, da so zakrivali vsprejetje novega volilnega reda tudi liberalni slovenski poslanci, dr. Treo in tovariši. No, to bi se ne bilo najhujše. Najhujši udarec ste nam zadali vi! Dočim smo mi v svojih listih neštetokrat trobili, da je s to volilno reformo Gregorčič izdal Slovence — Lahom, je vaše glasilo „Eco“ trdilo ravno nasprotno, namreč da so s tem novim volilnim redom izdali liberalni laški poslanci Lahe — Slovence!

Mons. Faidutti (nestrpno): Monsieur Gabršček, ali ste že končali?

Gabršček zopet pohrka in odgovori: Ne še; imam še Berbuča. Kolikokrat je „Soča“ zmerjala tega človeka s kvintalom neporabne mase, z lenuhom, ki nič ne ve, nič ne dela in le Pajerju hlapčuje.

In zdaj, ko se bližajo volitve, trobi vaša „Eco“, da ima Berbuč pri laških poslancih velik upliv, da jih je očaral („esercita tanto fascino“) in da je prepustilo goriško mesto vipavskim občinam brezplačno nekoliko pitne vode iz Hublja le vsled Berbučevega prizadevanja in upliva. Vaš list je tudi to izblebetal, da je Berbuč v deželnem odboru s svojim protestom preprečil obdačenje vina, ki se v Gorici použije v družini.

Vidite, gospod prošt, tako vi podirate, kar mi zidano. Mons. Faidutti (svečano): Zidajte na trdnem temelju resnice in ne na pesku tarbanja, pretiravanja in zavijanja resnice: ako to storite, se vam ne bo nič podiralo!

Gabršček zavpije ves razjarjen: Vi hočete...

Mons. Faidutti: Očo!

V tem hipu se jima je približala neka dolgopeta sumljiva oseba, kateri nista zaupala. Začela sta tiho govoriti in ujeli smo le še te besede: brencelj, angurja, kvintal. Bržkone so ju nadlegovali brencelji, ko sta se razgovarjala tudi o gospodarskih vprašanjih in o le-

tošnji kupčiji z angurijami. Kmalu so prihrumeli v vrt mladi razposajenci obojega spola. Bivšima deželnima poslancema so postala tla prevroča in poslovila sta se. Mons. F. je šel počivat v svojo prostijo, Gabršček pa jo je mahnil v hotel „Jelen“ inspicirat natakarnje in natakarnice.

Tako je le prehitro končal ta zanimivi dvogovor. — Škoda!

Nič ni izdalo.

V zadnji št. našega lista smo sporočili, da vsi protesti proti razpisu novih deželnozborskih volitev, katere je naročil pri županstvih izvrševalni odbor narodno-napredne stranke, ki naj se pošljejo na namestništvo, niso nič izdali. Čudili smo so temu koraku narodno-napredne stranke oziroma njenemu načelniku A. Gabrščeku, ki so hoteli na ta način zavleči deželnozborske volitve, medtem ko so prej venomer silili, naj se deželni zbor prej ko prej razpusti in razpišejo nove volitve. — Očitni so našima odbornikoma, da nimata pravice sedeti več v deželnem odboru, da vlečeta nepostavno plačo deželnih odbornikov ter da vsi sklepi deželnega odbora nič ne veljajo, ker so nepostavni. Tako in enako je pisala „Soča“ in njeni laški zavezniki. Človek bi mislil, da bodo sedaj vendarle zadovoljni narodno-napredni, ko je vlada njim na ljubo, v kar so jo neizrečeno silili in pozivali, razpisala nove volitve in jim tako dala priliko, da se še enkrat poskusijo na volišču s svojimi nasprotniki. Saj so ji obljubljali, da ako razpusti deželni zbor, bode na celi črti zmaga njih stranka in da se na ta način spravi v pravi tir voz deželnega zbora.

Sedaj pa nakrat tako vpitje in kričanje proti razpisu novih volitev! Saj hrepeni A. Gabršček čim prej tem bolje priti v deželni odbor ter pomesti smeti — pardon kronice enega deželnega odbornika v svoj žep. Čudno se nam zdi, da je sedaj spremenil bojno taktiko in sili naša odbornika, naj bodeta še nadalje v deželnem odboru!

Alarmirali so torej naprednjaki županstva za protest na namestništvo. Da bi pa bolj držali ti protesti in imeli več vpliva pri namestništvu, so jo brihtne

Potovanje.

Pravo potovanje, radi potovanja samega, se vedno bolj izgublja. Danes se potuje le radi koristi, kot agent, kot trgovec, v znanstvene svrhe itd. Tistih potovalcev, ki so včasih hodili le gledati ta božji svet, ki so se takorekoč oživelili zunaj v prosti naravi, teh je pač malo. Še kak idealen dijak jo pobriše o počitnicah od vasi do vasi, spi danes še kje na Tolminkem, jutri že leze po Gorenjskem in roma potem tja doli čez Bled na grob Franceta Prešerna. Vtrga si klinčič pod kamnom in si ga zatakne za gumb in srce njegovo jepolno poezije, polno skrivnostnega navdušenja. Ozre se še enkrat proti Gorenjski, kjer

„V dnu zad stojé snežnikov velikani“,

potem pa jo pobriše proti „beli“ Ljubljani. No, takih potovalcev je dandanes

hiti. Večinoma blazirani obrazi, ki silijo iz mesta, ki hrepene po novih „dogodkih“.

S potopisi je pri nas tudi precej zoltava. Od klasičnega Levstikovega „Iz Litije do Čateža“ sem nismo dobili še bogsivedi kaj. Na eni strani se pri nas premalo potuje, na drugi premalo opazuje. In vendar so naši stari dosti potovali, dosti romali po tujih krajih; in večinoma so še danes večja potovanja pri nas edino le romanja.

Med posamezniki se pač dobe tupaťam mo¿je, ki imajo zmisel za potovanje, kateri nam znajo tudi povedati, kaj so videli in slišali. Tako n. pr. pokojni dr. Lampe v svojem „Jeruzalemskem romarju“, dr. Vošnjak v svojih ruskih in italijanskih potopisih. Marsikaj lepega nam je povedal tudi dr. Evžen Lampe iz svojega potovanja po Angliškem in Laškem. V zadnjem času sta izšli zopet dve samostojni deli te

Menda ga skoraj ni izobraženega človeka, ki bi vsaj enkrat v svojem življenju ne čutil potrebe po jasnem nebu italijanskem. Nekateri iščejo tam doli utehe in tolažbe — morda zaman.

„Videl si jasno nebo italjansko;
„Sreče ni ranjeno našlo srce“,

pravi Prešeren o Andreju Smoletu. Kako je potoval po Italiji Goethe, kako Heine in drugi velikani lepe umetnosti, o tem ne bom tu govoril dalje. Samo če se spomnim na tiste čudovite verze:

Kennst du das Hein, wo die Zitronen blüh'n,
Im düklen Land die Golderangen glüh'n,

tedaj tudi mene prime kakor hrepenenje tja doli na italijanski jug. Kedor je slišal opero „Mignon“ in ravno omenjeno romanco v tistih otožno hrepenčih akordih, ta me razume.

„Potujmo con amore“, pravi Tominšek v začetku svoje brošure. Da, con amore, to je pravo geslo, katerega

in glava vedra. Tominšek potuje pa vkljub temu bolj z glavo kot s srcem. Strokovnjaka profesorja ne more zatajiti. Povsod ga bolj zanima davna klasična preteklost kot pa sedanjost. Skrbno prebrska vse kotičke, pregleda vsako ploščo in vsak viadukt starega rimskega cesarstva. Sicer pri tem ne pozabi sedanjosti, a vidi se mu, da mu je zgodovinska Italija bolj pri srcu, kot pa današnja „Italija bogatašev in revežev“, katerih zadnjih je seveda več. Sicer pa mu je bila Italija čisto drugačna kot si jo je predstavljajal po knjigah in študijah in tega je kriv „teoretski pouk in teoretsko gledanje“ (str. 22.)

Poleg Napolja in seveda Rima je pisatelja najbolj zanimala Florenca, mesto, ki je rodilo Kozima in Lavrenca Medicija, mesto, ki nam je dalo papeža Leona X., ljubitelja humanizma in lepih umetnosti. Da, „la bella Firenze“ s svojimi vrtovi in vilami, s svojimi kipi in

glavice iztuhtale. Rekli so: Protestirati morajo tudi „klerikalna“ županstva proti razpisu novih volitev. Ker pa te ne bodo tega storile, moramo mi v njih imenu to storiti. Rečeno, storjeno!

Da je to resnica, dokazuje sledeče pismo, katero doslovno priobčujemo, kakor smo je prejeli, izpustivši kraj:

Slavno uredništvo!

Zadnja „Gorica“ piše, da izvrševalni odbor nar. napredne stranke pošilja županstvu hektograf. pismo, s katerim opozarja županstva, naj protestirajo proti razpisu deželnozb. volitev i. t. d. Resnici na ljubo bodi povedano, da na tuk. županstvo ni došlo takega pisma. Šli so pa še dalje ter brez vednosti županstva vložili brzojavni protest pri namestništvu, o katerega rešitvi je županstvo prejelo naslednji odlok kakor sledi dobesedni odpis:

„IX. — 266/1 — 09.

Trst, dne 22. julija 1909.

Županstvu

v

N.

Reševaje telegrafični ugovor, s katerim se protestuje proti razpisu volitev za deželni zbor goriški-gradiščanski, častim se temu županstvu naznaniti, da se razpis novih volitev ne more prenesti na daljnji čas, ker je seziv deželnega zbora še tekom tega leta za deželo velikega pomena in ker bi za slučaj preložitve volitev bilo sploh nemogoče pravočasno izpolniti vse one formalnosti, katere so za konstituiranje deželnega zbora potrebne.

C. kr. namestnik:

Hohenlohe I. r.“

Na gornji odlok je županstvo odgovorilo kakor sledi:

Št. 1524
1909

Visokemu

c. kr. namestništvu

v

Trstu.

Na tamuradni dopis z dne 22 t. m. št. IX — 266/1 podpisano županstvo sporoča, da od tu se ni odposlalo nobenega telegrafičnega ugovora ali protesta proti razpisu volitev za deželni zbor goriško-gradiščanski ter županstvu ni bil namen in ne uvidi nikake potrebe vlagati ugovor proti tamošnjemu razglasu z dne 13. julija 1909.

Županstvo v N.

dne 26. julija 1908.

N. N., I. r.,
župan“.

Komentarja k temu menda ni treba!

poezije. In hodeč po galerijah pisatelj vidi, da nima smisla opisovati slik in umetnin, ker jih je treba le videti, „a mrtva beseda je tu premalo, če nima v oporo vsaj slik“. (Str. 42.) Toliko o Tominškovi knjižici, katero bo gotovo marsikdo čital z zanimanjem — seveda le bolj izobražen, ker ima precej klasične in zgodovinske podlage.

Drugi, ki nam podaje svoje utise iz Italije je Fr. Krašovec s svojimi „Utrinki“. Krašovec piše temperamentno, opazuje bolj sedanje življenje kot klasično preteklost. Iz Prage nas vodi čez Koroško v Italijo. Ž njim se mudimona krasnem beneškem otoku Lido, enem najbolj razkošnih kopališč modernega sveta. Od tu gremo čez Padovo in Loreto proti Rimu, cilju vsakega potovalca po solnčni Italiji. Divota in bogate toalete rimskih gospa se vidijo na Monte Pincio, najfinjšem rimskem sprehajališču. Kako globoko je zapel Sardenko

Dopisi.

Iz Zgonika. — Ni tako male vase ne na Krasu ne nikjer, da bi ne posedovala kakega rogovileža. Ko bi taki rogovileži bili pravi občinarji, bi v resnici na pol težko delo človeku, ki svoj rog zdaj v to, zdaj v drugo luknjo vtičejo. Hujše je torej to, da človeče, ki je od nekod v našo mirno občino privandralo, tukaj prepri dela in čez vse poštene in častivredne osebe v časopisu napada.

Predragi čitatelji, bodite ene ali druge politične stranke, pristaši enega ali drugega lista, prosimo, odgovorite! Kedaj ste slišali iz zgoniške občine, da bi naše ljudstvo svojega dušnega pastirja po časopisih črnilo in blatilo! In vendar se je vrnil dopis iz umazane roke v „Primorca“ od 23. m. m. št. 30, ki črni našega častivrednega č. g. duhovna.

Dopisnik obrekuje našega gosp. duhovna, da je oznanil sv. misijon! Kaj neki misli dopisnik, da je sv. misijon nepotreben? Ne, to je blag namen. Sv. misijon je potreben, ker je ob takem času velika prilika, da človek svoje dušno stanje uredi. Mi nismo dopisnikovih idej, da človek živi kakor živina, ki s smrtjo konča vso večnost.

Mi smo g. župniku iz srca hvaležni za take namene. Dopisnika pa, ki zanima več godba in ples, kakor misijon, ga ne bomo tožili, če ne pride blizu. Saj prav za prav ga vidimo v cerkvi enkrat k večmu dvakrat v letu. Torej še takrat, pride pokazati svoje s zlatom okovane prste, ker misli, da bi mu v cerkvi razpočili.

Dopisnik pravi, da če nas g. duhovnik zapusti, ga ne bomo prosili. Mi pa upamo, da ravno radi enega umazanega jezika nas gosp. župnik ne bode zapustil. Mi se čutimo z njim popolnoma zadovoljne in ne želimo kaj takega, kakor oni dopisnik.

Dopisnik se je zaletel s svojo debelo glavo v saleške „klerikalce“ in cerkvene račune, ki ga ne eno ne drugo prav nič ne briga. Boljše bi bilo, da bi uredil svoje račune, saj ve, kakšne....

Torej vi, g. dopisnik, pustite našega g. duhovnika pri miru, ker mi ga spoštujemo in ljubimo kot pravega dušnega pastirja.

To naj služi v odgovor omenjenemu dopisu, da ne bode ljudstvo mislilo, da smo vsi Zgoničani dopisnikovega duha. Vi, dopisnik, pa nimate pravice pod vaše umazane dopise podpisavati se kot občinar, ker vas za takega še ne poznamo. Boljše bi bilo, da se podpišete kot privandranec v zgoniško občino.

Pred svojim pragom pometajte!

Več župljanov.

Slap ob Idriji. — Cesta Čepovan Sv. Lucija se gradi letošnje poletje. Posestnikom ob levem bregu Idrije na Slapu pa se slabo godi. Uže decembra minulega leta smo uložili prošnjo pri

Razcvetele polne rože
Rahel dihi!
pa se naglo, cvet za cvetom
vsuje z njih.

Preko pestrega Neapolja se povzpemo še na Vezuv, kateri je ravno nekaj prej zopet bruhal. Zato je bilo tu pobočje večinoma opustošeno in je kazalo žalostno sliko.

Kakor vidimo, se je vzbudilo tudi pri nas zopet nekaj hrepenenja po potovanju, po novih krajih. In prav je to, saj je še Levstik rekel, da „ta ni možak, ta ni za rabo, kdor tujih videl ni ljudi“. Čas potovanja je tu! Vse hiti ven, vse iz mesta. A ne hodimo preveč med tujce, ne zanemarjajmo domovine, ne zabimo svojih gora. Ko poznamo dom, potem pa le ven v svet, daleč, daleč, da vidimo kako žive drugi, kake so druge razmere. Tedaj gorjačo v roke, torbo na hrbet pa hajdi v svet — potujmo „con amore!“

Radovan.

namestništvu v Trstu, da bi nam vlada naklonila podporo za seno, ker nimamo pašnikov, kajti kamenje leti z naših hribov v dolino da je groza. Noben ni varen življenja. Neki posestnik je prišel uže ob dve kravi. Vsi naši gozdovi so uničeni, svet izrut. Dne 7. julija je bila velika ploha. Voda je trgala rodovitno zemljo ter s pridelki vred drvila v dolino. Zasula je koruzo, fižol, pšenico in travo. Ako ima vlada denar za kanone in druge manj potrebne reči, bi ga morala imeti tudi za po ujmah prizadete kmete. Naši gozdovi so uničeni za eno stoletje. Škoda na polju je velika. Podpore smo potrebni, davki bi se morali odpisati. Kdor nam more pomagati, naj to stori. Tukajšnje ljudstvo je potrebno.

Iz okolice. — Ker ni „Kmečki Glas“ na moj poziv, naj pove, koliko in komu sem škodil, še nič odgovoril ter sem obljubil, da vso škodo, katero sem komurkoli povzročil, povrnem, prosim še enkrat imenovani list, naj pove javno imena oškodovancev, sicer smatram, da je takrat, ko je zapisal ono trditev, farbal.

Podmelec. — Tukaj smo ustanovili v nedeljo novo kmečko raiffeisen-sko posojilnico. Predavala sta o posojilništvu odposlanca iz Gorice, prečastiti gospod dr. Andrej Pavlica, načelnik, in S. Premrou, vodja „Goriške zveze“. V prostorih „Izobraževalnega društva“ so mnogoštevilno zbrani poslušalci z zanimanjem sledili obema predavateljema. V načelstvo so izvoljeni sledeči gg.: Ivan Kovačič, župnik, kot načelnik, kot odborniki pa Janez Leban, posestnik, Kneža 4, Miha Kos, posestnik, Kneža 2, Jakob Šorli, posestnik in ključar, Podmelec 49, Viktor Golja, posestnik in cerkovnik, Podmelec 35, Jakob Kuštrin, ključavničar, Podmelec 98, Anton Manfreda, posestnikov sin, Zakrajno brdo 28. V nadzorstvo pa so izvoljeni sledeči gospodje: Jožet Humar, krojač, Podmelec 50, načelnik, Ivan Kogoj, Lisec 150, posestnik, Jožef Kuštrin, mladenič, Kneža 12, Anton Šavli, Sela 10, posestnik, Peter Klinton, Borovnica 77, posestnik. Ko bo posojilnica vpisana v združni register, prične poslovati. Ustanovili smo novo kmečko trdnjavo. Domačini, oklenite se je najtrdnje!

Iz vipavske doline. — Veselica, ki jo je priredilo „Kršč. soc. izobraževalno društvo v Rihembergu“ v nedeljo dne 25. julija, je vspela prav izvrstno. Bila je nekaj okusno originalnega kakor ni navada na deželi. Vse točke vsporeda so se proizvajale prav dobro. Zlasti se mora pohvalno omeniti petje mešanega in ženskega zbora. Deklamacije so bile toliko od strani deklic kolikor od strani dečkov naravnost izborne. Burno veselost je vzbudil dramatičen prizor „Oba junaka“; istotako tudi mali dirigent dr. Jaroslav Dirgentinovski s svojim triglasnim malim zborom prav častno rešil svojo nalogo. Obe ti točki sta se morale na zahtevo občinstva ponoviti. Veliko smeha je vzbujala spevoigra „šnofarji“, katero so vprizorili goriški dijaki. Tudi igra „Zamujen vlak“ je bila dovolj dobro vprizorjena, ako se pomisli, da so igralci prvokrat nastopili na odru.

„Kršč. soc. izobraževalno društvo“ rihemberško sme biti na to veselico ponosno, radi tega, ker se sme ponašati z izvrstnim pevskim zborom, s katerim bi lahko nastopilo tudi pri večjih prireditvah. Čast! Udeležene c.

Iz Št. Ferjana nam poročajo, da je tamkaj minule dni ubil nekdo 50 cm. dolgega in 8 cm. debelega strupenega gada, kar je za Brda jako redek slučaj. Dotičnik je nesel mrtvega gada županu, da mu izplača nagrado 50 vin. za to. Župan pa ga je zavrnil rekoč, da mora gada pokazati pri dež. odboru, šele potem da dobi nagrado. Ne vemo, kaj ima pri tem govoriti deželni odbor!

Politični pregled.

Istrski deželni zbor.

V soboto je imel istrski deželni zbor svojo drugo sejo. Glavna točka te seje je bila izvolitev novega deželnega odbora. V deželni odbor sta bila izvoljena od strani slovanske manjšine dr. Zuccon in Andrejčič. Od Italijanov pa so bili izvoljeni Appollonio, Chersich in Salata.

Posl. Bennati in Spinčič sta uložila dva nujna predloga, glede sporazumljenja med večino in manjšino, s kojima se pozivlja nov deželni odbor, naj izdela zakonski načrt glede ločitve občin ter ureditve vseh drugih odnošajev med obema narodoma glede javnega življenja v deželi in zakonski načrt, s kojim se omejujejo začasni predpisi glede podaljšanja postavne dobe občinskih zastopov dokler trajajo pogajanja. Oba nujna predloga in zakonski načrt so bili sprejeti enoglasno v vseh čitanjih.

V tej seji je bilo prečitanih tudi več interpelacij, med katerimi tudi ona posl. Albanese v zadevi vzdržavanja nemških ljudskih šol v deželi. V tem vprašanju so z Italijani tudi slovanski poslanci edini v stremljenju za tem, da se v deželi zapro vse nemške šole.

Na koncu seje je naznanil deželni glavar, da se deželni zbor odgodi za poletne počitnice.

Odločne besede hrvaškega lista.

„Hrv. Rieč“ v Šibeniku piše: Delo, ki se je sedaj začelo v parlamentu, dobiva od mnogih strani odziva. To je tudi naravno, ker to delo se dviga nad stranke in osebe in je posvečeno celemu narodu, vsej naši domovini. Iz tega dela se samo ob sebi izključujejo osebni dobički, klikarstvo, sramota suženjstva. Nekateri čutijo, da je mešetarjenju odzvonilo, pa besno udarjajo na vse tiste, ki so pričeli to delo preporoda, to delo združenja narodnih sil. Pa ti ljudje bodo ostali na strani prezirani in proklinjani od naroda. Našega dela ne bodo ne zaprečili, ne ustavili, naše delo napreduje. To delo bo napredovalo, ker mora napredovati, kajti v našem narodu ni mnogo „plačnika“ in vladnih slug, kolikor bi jih bilo treba, da zaprečijo delo za zedinjenje in osvobodjenje domovine naše!

Češki narodni socijalcji za obstrukcijo.

Na shodu v Pardubicah je govoril poslanec Fresl. Narodni socijalcji so izrekli obstrukciji zaupanje. Dalje je Fresl poročal o obstrukciji v Plznu, kjer je obsojal tiste stranke, ki ljudstvu zamolčujejo prave vzroke obstrukcije in napovedal, da prično narodni socijalcji zopet z obstrukcijo takoj, ko se snide državni zbor.

Potovanje slovanskih poslancev v Dalmacijo.

Listi pišejo da prirede, nekateri poslanci obstrukcionističnih strank pod vodstvom dr. Šusteršiča in Nemca prirede informativno potovanje po Dalmaciji.

Med Čehi in Nemci na Dunaju.

V nedeljo pop. so priredili Čehi v Schwechat-u blizu Dunaja manifestacijski shod. Ravnotam so istega popoldne priredili tudi Nemci shod, na katerem so protestirali proti „češkim provokacijam“. Politična oblast, ki je bila o vsem tem obveščena, je poskrbela za zadostno število orožnikov za vzdrževanje reda. Nemci so obkrožili gostilno, v kateri so bili zbrani Čehi. Upili in tulili so okolo ter žugali Čehom. Nato so se podali nekateri nemški socijalcji k vladnemu komisarju ter mu rekli, da bi bil on odgovoren, ako bi se kaj hudega dogodilo Čehom, zbranim na shodu in sicer na shodu, katerega jim je dovolila oblast. Kmalu potem so obkrožili orožniki gostilno, v kateri so bili zbrani ter so skrbeli za to, da so Čehi po končanem shodu mirno odšli.

Cesar na Tirolskem.

Naš cesar se poda dne 28. t. m. na Tirolsko. Dne 31. t. m. se zopet

Prekinjene diplomatske zveze med Japonsko in Kitajsko.

„Kokumin“ izjavlja, da se pretrgajo diplomatske zveze med Japonsko in Kitajsko. Komura je že pozvan v Tokio.

Vojna nevarnost v Ameriki.

Iz Lime dohajajo poročila, da se ob čilski meji zbirajo peruanske čete. Peruanci napenjajo vse sile, da nahaj-skajo tudi Argentine proti Čileju.

XII. mednarodni protialkoholni kongres

Je 10. t. m. otvoril v Londonu predsednik zadnjega kongresa (1907 v Stockholmu), švedski škof Scheele. Zunanje goste, ki jih je došlo do 400, je pozdravil predsednik pripravljalnega odbora lord Weardale. Svoje zastopnike so poslale mnoge države, Avstro-Ogrska celo dva: iz poljedelskega ministerstva barona Pražeka in iz naučnega Otona Florian.

Grozote v Barceloni.

V Barceloni je bilo zažganih 38 cerkva in samostanov. Svete podobe in relikvije so bile pometane v ogenj. Sam generalni kapitan sodi, da je okoli 1000 mrtvih in 2500 težko ranjenih. Bolnišnice so prenapolnjene z ranjenci.

Drobne politične vesti.

V diplomatskih turških krogih se govori, da obišče ruski car sultana v Carigradu. — Neki Japonec je streljal v Nevem-York-u na kitajskega podkonzula v njegovi pisarni ter ga težko ranil. Napadovalca so aretirali. — V nedeljo zvečer je bil na parniku „Verité“ gala-diner na čast ruski carski dvojici. V svojih napitnicah sta povdarjala ruski car in predsednik francoske republike, da je zveza med obema državama dragoceno jamstvo za občni mir. — Na Španskem so že ukrotili revolucionarce. Včeraj je bil v Barceloni vspostavljen mir. V raznih tovarnah se je že pričelo z delom. Časniki so zopet začeli izhajati. Tako se poroča od jedne strani. Od druge strani pa prihajajo poročila, da je položaj v Barceloni in tudi drugod še vedno nevaren. — V Perziji se je položaj poslabšal. Prišlo je zopet do spopadov med reakcionarci in vladnimi četami. — Častniki, ki so se vrnili s Krete, pripovedujejo, da je prebivalstvo po odhodu mednarodnih posadk takoj odstranilo vse turške zastave. — Ruski prestolonaslednik Aleksij je obolel na kostni jetiki. — Ruska cesarska dvojica je dospela včeraj opoludne na jahti „Standard“ v Spithead na Angležkem. — Bivši vojni minister fzm. Latscher je po kratki bolezni v Solnogradu umrl.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

so plačali predsedništvu: Štefa Kinderčev v Gorici 10 K v zlatu in 20 K v papirju; dr. A. Gregorčič v Gorici 20 K; Antonija Nardin, trgovka 2 K; Češčuti Matilda 2 K; Klavžar M. 1 K; Obizzi markiza Dora 2 K; Kos Marija 2 K; Jeretič Antonija 1 K; Jakončič Ana 5 K; Faganel Milena 5 K; Bežek Hedviga 2 K; Rutar g.p.a 2 K; Dominko Mimi 2 K; Dovgan Ana 2 K; Tuma Marija 5 K; Pregrad g.p.a 1 K; Kornmüller Alice 2 K; Makuc Eliza 2 K; Fistravec Eliza 2 K; Braunizer pl. Ljudmila 2 K; Legovich Oliva 2 K; Cigoj Ana 2 K; Suttner Ana, trgovka 5 K; Bolko Ana 2 K; Pirjevec Avgusta 5 K; Pirjevec Irma 2 K; Fon Josipina 1 K; Pečenko Adele 2 K; Dekleva Ivana 1 K; Dekleva Jelka 1 K; Žnideršič Josipina 2 K; Zajec Olga 2 K; Kovač Ruža 2 K; Hrovatin Klementina 2 K; Mlekuš Marija 1 K; Velikonja Amalija 2 K; Pikel Ivanka 2 K.

Mesečnino za junij so plačali: Bi-težnik Franc 2 K; Bolko Leopold 10 K; Breščak Anton 2 K; dr. Karol Capuder 1 K; Cigoj Karol 2 K; Ciril Josip (za tri mesece) 3 K; Čebular Jakob 2 K; dr. Josip Dermastia 1 K; Drufovka Ivan

Fon Josip 10 K; Gvajz Anton 2 K; Hedžet in Koritnik 2 K; Hribar Teodor 5 K; Ipavec Andrej 3 K; Kalin Ivan 2 K; Kopač Jernej 2 K; Kregau Albin 1 K; Ličan dr. Josip 5 K; Mercina Ivan 2 K; Novak Gustav 2 K; Papež dr. Anton 2 K; Pavletič dr. Franc 6 K; Premrou Svetoslav 2 K; Rejec Ivan 2 K; Setničar Franc 2 K; Sivec Franc 3 K; Šantel Anton 5 K; Tabaj Andrej 2 K; Žnideršič Franc 3 K; N. N. 20 K;

ter gospe in gčne: Finšger Gabrijela 2 K; Havel Štefanija 40 vin.; Hrovatin Antonija 2 K; Kopač Marija, svečarjeva 5 K; Papež Milena 1 K; Pavletič Berta 2 K; Šantel Avgusta 1 K.

Srčna hvala vsem blagim dobrotnikom in vesele počitnice!

Domače in razne vesti.

Deželni zavod za vzajemno zavarovanje goveje živine na Goriškem se prav dobro razvija. Doslej je ustanovljenih 61 podružnic, ki štejejo skupno 3200 členov in 9450 glav zavarovane goveje živine za skupni znesek 2.200.800 K. Zavod je doslej izplačal odškodnino v 91 slučajih nezgod s skupnim zneskom 19.000 K.

Imenovanje. — Gospod Valentin Marušič, finančni tajnik v Trstu, je imenovan za višjega finančnega nadzornika; gospod dr. Franc Dorčič, finančni komisar v Pazinu, je pa imenovan za finančnega tajnika.

Smrtna kosa. V Št. Andrežu je nagloma umrla v noči od nedelje na pondeljek gospa Marija Zavadlav v 57. letu svoje starosti. V nedeljo je bila še v Dornbergu. Pogreb je bil danes. Preostalih naše sožalje, pokojnici svetila večna luč!

Glasbeni ravnatelj in skladatelj Anton Foerster v Ljubljani je stopil ta mesec v zaslužni pokoj. Foerster je deloval v Ljubljani kot glasbenik in skladatelj celih 42 let. Bil je 41 let kapelnik in organist v stolni cerkvi, nad 38 let učitelj petja na c. kr. srednjih šolah, 32 let ravnatelj orglarske šole in 19 let učitelj petja v semenišču duhovnov. Kakor skladatelj je Anton Foerster zložil mnogo cerkvenih raznovrstnih skladb, tako nad 150 liturgičnih del (maše, rekviem, gradualije, ofertorije, Te Deum, Tantum ergo itd.), ali samo za petje ali pa s spremljanjem orgelj in tudi orkestra, k temu nad 100 slovenskih pesmi, poleg teh dva zvezka „Cecelije“ za mešani in dva zvezka „Cantica sacra“ za moški zbor. Za „Cerkveni Glasbenik“ je F. uredoval priloge skoz 31 let in pošiljal v razne tuje zbirke prispevke za petje in orglje. Za zasluge na polju cerkvene glasbe je bil Foerster odlikovan z vitežkim redom sv. Silvestra. Ne manje je skladal za posvetno glasbo, odlikoval se je skoro v vsaki stroki. Izšlo je od njega poleg samosplovov in klavirnih komadov okoli 100 slovenskih moških ali mešanih zborov, tudi z orkestrom.

S Krasom si „Soča“ beli glavo. Vsaka najmanjša naša naprava na Krasu jo spravi iz ravnotežja. Se vidi, da njena stvar na Krasu gre h koncu. Ustanovili smo v tem in v lanskem letu par gospodarskih društev, kajti če kje, so gotovo na Krasu potrebna, kjer večina revnega ljudstva ječi pod jarmom par magnatov, ki imajo cele občine v svojih krempljih. Z našimi gospodarskimi napravami so prizadeti pa ravno tisti, ki nosijo zvonec v kraški napredni politiki. Da so objavljali nad tem našim delom, ni nič čudnega, saj vemo vsi, da ko se psu stopi na rep, zacvili. Revno kraško ljudstvo je z veseljem pozdravilo naše gospodarske zavode, in da se jih oklepa z vsem zaupanjem, kaže delovanje istih. Ti bodo koristili revnemu in zane-marjenemu kraškemu ljudstvu gotovo več kot znani brezvestni trjoni. Na Krasu je treba ljudstvo gospodarsko povzdignuti, ustanoviti zadruga, poso-ilnice in hranilnice, da se ljudstvo reši

Naša stranka bo zapričeto akcijo v tem oziru nadaljevala. Kraško ljudstvo mora sprevideti, da mu je iskati pomoči le pri naši organizaciji. Drugod so to že sprevideli.

Ljudstvo na Krasu je do skrajnosti zanemarjeno, tako odmeva po liberalnem časopisju venomer, to pa uže mnogo let, rekli bi, odkar vodijo kraško politiko narodno napredni kraški bogataši. To je resnica in sicer bridka resnica. Torej je vendarle res, da kraški napredni poslanci niso naredili za Kraševce ničesar, kakor trdijo sami Kraševci v zadnjem času. Vedno se tarna o zanemarjenem Krasu, o revščini, o slabih cestah, poštnih zvezah, o pomanjkanju pitne vode, o vsakovrstnih ujmah, a nikdar da bi pošteno prišli kraške poslance, ki so ob volitvah vse obljubljali, a nič izpolnili, da bi se zganili in kaj dosegli za revne svoje volilce. Ako pa dosežejo kako drobtino, si pustijo po časopisih kaditi, da človeka glava boli od dima. Če je kraški kmet zanemarjen, imajo na grbi to zanemarjenost kraški poslanci, katere je poslal kraški kmet v deželni in državni zbor na pritisk kraških liberalnih bogatašev. Ako bi teh ne bilo, bi se marsikateri kraški občini in posameznikom boljše godilo.

Podpora za ugonobljanje kobilic na Krasu je dosegel posl. Štrekelj. Tako smo čitali v „Soči“ in v drugih naprednih listih. Mi smo uže takrat vedeli, da je Štrekelj pri tej od vlade podeljeni podpori tako nedolžen, kakor recimo Pepili iz Prvačine. No, seveda, nekaj morajo liberalci pisati o svojih poslancih in jim naprtiti zasluge zaslužene ali pa nezaslužene. Kdo ne pozna srake s pavovim perjem. Prej je dosegel Štrekelj pošto v Pevmi, potem v Opatjem-selu, sedaj pa podporo za pokončevanje kobilic. Kako in kdo je dosegel pošto v Pevmi, to ve tam vsak otrok, enako vedo Opajci, kdo se poteguje za pošto v Opatjem-selu. Za državno podporo za pokončevanje kobilic pa ima zaslugo nadzornik goriškega kemičnega poskuševališča g. Gvozdenovič, ki je referiral vladi o tej kraški golazni in ji v svojem referatu toplo priporočil, naj dovoli izdatno podporo v to svrhu, kar je vlada na to poročilo tudi storila. Kmalu bi si Štrekelj prištel tudi zaslugo, da je deželni odbor dovolil v to svrhu 500 K podpore ter dal na razpolago 3 učiteljske moči pri nadzorovanju pokončevanja kobilic. Le ne se šopiriti s tujim blagom!

„Banca popolare“. — Danes se je vršil v gledališčni dvorani shod delničarjev propalega denarnega zavoda „Banca popolare“. Že včeraj se je zbralo v Korminu mnogo delničarjev iz Furlanije in iz Vidma, da se posvetujejo, kako stališče bodo zavzeli na današnjem shodu. Sklenili so, da ne odstopijo pod nobenim pogojem od svoje zahteve, da jim mora biti povrnjen ves denar.

Kobilice so se začenjale razširjati tudi po vipavski dolini. Zlasti jih je mnogo okoli Manč.

Stekel pes. — Pred nekolikim časom je zbežal pes g. Brajdi, cerkovniku na Placuti, in je, čeravno je imel nagobčnik, v Kanalu obgrizel dve osebi, jednega konja in več psov. Psi so ustrelili in so poslali njegovo glavo na Dunaj v Pasteurjev institut. Preiskava je dognala, da je bil omenjeni pes stekel.

Prepeljali so v tuk. bolnišnico 21-letnega Antona Fabijana iz Bat. Anton Fabijan se je nahajal v nedeljo s svojim bratom v Kolenčevi gostilni v Lokovcu. Ko sta se vračala domov, so jim začeli nagajati nekateri mladeniči, in neki Gomizelj vrgel je Fabijanu kamen v obraz ter ga močno ranil na očesu in na nosu.

Obesil se je včeraj popoldne na Opčinah 63-letni zidar Jakob Klučar. Klučar je preveč pil.

Razglas — Intendanca 3 vojnega

sena, slame, drvi in premoga za leto 1909—10 se bode vršila javna obravnava kakor sledi: V Gorici 10. avgusta v vojaškem oskrbovališču, v Korminu 9. avgusta v občinskem uradu, v Kanalu 19. avgusta v občinskem uradu, v Gradišču 20. avgusta na okr. glavarstvu, v Trzinu 21. avgusta v občinskem uradu, v Trstu 24. avgusta v vojaškem oskrbovališču, v Sežani 25. avgusta pri okr. glavarstvu, v Bovcu 26. avgusta v občinskem uradu ter v Tolminu 28. avgusta pri okr. glavarstvu. — Natančneje se poizve pri vojaškem oskrbovališču v Gorici, Gradišču, v Tolminu in v Sežani, pri poljedelskih deželnih društvi ter trgovski in obrtni zbornici v Gorici. Tam se poizve tudi, koliko sena, slame, drvi in premoga rabi vsako krajno vojaško poveljstvo.

Obesil se je v Pliskovici na Krasu 50-letni Alojzij Mržek iz Komna.

Bankovcev po 50 gl. in 5 gl. državni blagajni od 31. avgusta t. l. ne bo treba več sprejemati. V prometu je teh bankovcev še za dva in pol milijona kron. Do 31. avgusta se jih lahko še zamenja.

Stavka delavcev na progi južne železnice od Trsta do Ljubljane in Maribora se pripravlja. Danes je zborovalo v Ljubljani 300 teh delavcev, ki so sklenili odposlati na Dunaj delegacijo k ravnateljstvu. Ako potem tekom osmih dni ne bo odgovora, pomečejo delavci orodje proč in prično stavko.

Namestnik princ Hohenlohe je nastopil v soboto daljši dopust. Vodstvo namestništva je prevzel dvorni svetnik gosp. Fabiani.

Južna železnica poviša tarif za prevažanje blaga s 1. septembrom.

Bogata beračica! V soboto zvečer ob 10. uri je bila v Trstu na trgu pred kolodvorom južne železnice aretina neka beračica, ki je prosila miloščino. Odvedli so jo na policijski komisariat. Našli so pri njej nič manj nego 17.000 K. Na vprašanje, kje da je dobila toliko denarja, je odgovorila, da ga je podedovala po svojem soprogu. Dokler se stvar ne pojasni, jo obdrže v zaporu.

„Klub „Vesna“ na Dunaju so ustanovili pretekli teden nekateri bivši člani umetniškega društva „Vesna“, ki se je pred nekaj leti razšlo, ker je večina članov zapustila Dunaj. Namen kluba: prijateljska zveza članov, praktični stik z naročujočim občinstvom.

Koliko naročil gre v tujino, ker večina naročiteljev ne pozna domačih moči, mnogostranosti njih umetniškega delovanja. Došlo je na „Vesno“ dosti naročil iz domovine, ki jih je društvo izvršilo na zadovoljnost in veselje naročiteljev in želo zanje obilo priznanja, in pohvale. Klub izvršuje najrazličnejša naročila, ki spadajo v področje risarske in slikarske umetnosti: načrte za reklamne namene n. pr. etikete, risbe za inserate, plakate, vinjete za vabila itd., razglednice, plesna damska darila, risbe za opremo knjig, diplome humoristica, portrete, pokrajinske slike, svete podobe za sobe, cerkvene slike, razne umetno-obrtno načrte n. pr. načrte za pohištvo, posebno v domačem slogu i. dr. Klub daje na zahtevo pojasnila. Naslov: „Vesna“, Škofja Loka, Kranjsko.

Za zgradbo „Češkega doma“ na Dunaju je dosedaj podpisanih 400.000 K. V tem domu bo tudi češko gledališče.

Romarski vlak v Lourdes, v Rim in v Loreto pojde z Dunaja 30. avgusta. Romarji ostanejo 1 dan in 1 noč v Milanu, 1 dan in 1 noč v Marsiliji, 3 dni in 3 noči v Lourdesu, 1 dan in 1 noč v Nici, 3 dni in 3 noči v Rimu, 1 dan in 1 noč v Loretu in 1 dan v Bolonji. Cena vožnji in vsi postrežbi: I. razred 620 K, II. 460 K, III. 410 K.

Tiskovine za nove deželnozborske volitve je založila „Narodna Tiskarna“, nakar se opozarjajo slavna županstva.

Le oni ne mara teste-
nin, ki ni še

„Pekate“
okusil.

Zagrebska tovarna, tvrdke Henrik Francka sinov, v vsakem oziru novodobno urejena,
izdeluje svoje proizvode izključno le iz najboljših sirovin.
V Vaš prid bode, bodele li pri nakupovanju dajali prednost temu izvrstnemu proizvodu
pravemu :Franckovem: kavnem pridatku z mlinčkom,
iz zagrebske tovarne.

sl. Zaga V. Y 1162, 5:91 V.

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
oboroške.

Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše
kakovosti.
Priporoča
se slav.
občinstvu

Dvonadstropna hiša

je na prodaj v Kanalu, obsto-
ječa iz kuhinje, 6 sobami, 2 kleti,
dvorišča in vrtom. Pročelje na 2
strani. Hiša se nahaja na lepem
kraju trga in v dobrem stanu.

Natančneje se izve v našem
upravnistvu.

Prva in edina slovenska kleparska
delavnica v Gorici, ulica della Croce
št. 8 (poprej v Kopačevi hiši)

se toplo priporoča za vsa stavbena in
garanterijska dela za cerkve in stolpe,
katere napravi po načrtu

Josip Patek,
naslednik Karola Čufer

priporoča se tudi vsem gg. odjemalcem, posebno
pa kmetovalcem. V zalogi ima: mehe za žveplanje,
zadnji sistem škropilnic za vitriol, polivalnike za
vrte in patentirane ventilatorje za dimnike i. t. d.
poprave se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Najbolje tamburice izde-
luje in razpošilja prva
sisaska tovarna tamburice

J. Stjepušin,
v SISKU (Hrvaška)

Tovarna je bila odli-
kovana na pariški raz-
stavi leto 1900 in na
milanski razstavi
1896. Razen tambu-
ric in sgladb za
tamburice ima na

prodaj, gosli, citre, kitare, mandoline, harmonike,
akarine itd., za katere se razpošilja poseben
cenik s slikami. Ta veliki ilustrovani cenik se
pošilja vsakemu franko in brezplačno. V isti
tovarni izhaj vsak mesec po jedenkrat pod na-
slovom »Tamburice list«, v katerem se naha-
jajo poleg poduka o igranju na tamburice tudi
krasne sgladbe za tamburanje. — Ta list stane 8
kron na leto.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Va-
lentina in na drugih sličnih boleznih, ta
naj se obrne na privilegirano lekarno
Schwanen-Apotheke, Frankfurt A.
M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno.

„Centralna posojilnica“
razpisuje mesto
PODURADNIKA,

ki je prost vojaščine, in izvežban
v knjigovodstvu.

Pača po dogovoru. Vstop s
1. sej tembrom t. l.

ODBOR.

Ivan Bednarik
priporoča svoje
knjigoveznico

v Gorici
ulica della Croce šte. 6.

Hotel in restavracija pri „TREH KRONAR“

toči pristno plzensko pivo, steinfeldsko pivo tvrdke
Reininghaus. marčno pivo. Točijo se tudi izborna bris-
ka in furlanska vina ter kraški teran. Izvrstna italijan-
ska in nemška kuhinja. Cene zmerne.

Postrežba skrbna in točna.

Ferdinand Baumgarten.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlata v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za
vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje
se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena.
Cenike gratis franko na dom.

IVAN KRAVOS

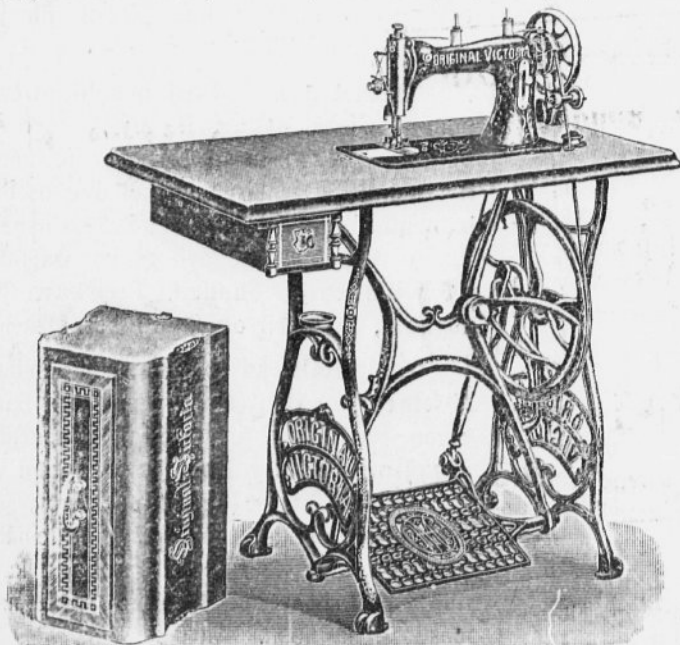
na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11.
Sedlarska delavnica.

Zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi
različne konjske potreščine, potovalne potreščine, kakor: kovčke, torbice, denare
nice, listnice itd. itd. — Izvršuje in sprejema v popravo različne koleselne in kočje.
Popravila se izvršujejo točno. — CENE ZMERNE.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po
dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10
letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za
domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnější
za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdka stavi
na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje
brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek
vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko
ogledat si pred nakupom „Original-
Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“
strojev in drugih šivalnih strojev,
dvokoles „Puch“ orožja, municije in
vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.